

Iso on mies, mutta niin on fillarikin. Mittojen mukaan tehty.

PITKÄ PYÖRÄTUOLISSA

Vihdoinko yhdenvertaisena keskipituisten kanssa?

Esteetön liikkuminen. Asia on jatkuvasti esillä ja hyvä niin. Turussa on jopa palkattu erityinen esteettömyysasiamies, joka ammatiltaan on ympäristö- ja kaavoitusvirastossa työskentelevä rakennusarkkitehti. Esteettömästä ympäristöstä puhuttaessa (ja suunniteltaessa?) huomio yleensä suunnataan alhaalle, puhutaan maassa olevista esteistä. Pitkien ihmisten kyseessä ollen esteitä on myös ylhäällä. Se monesti unohtuu keskipituisilta kanssaihmisiltä sekä asioista päättäviltä. Yhteiskunnassa ei pidetä huolta siitä, että tilat olisivat myös ylöspäin esteettömiä. Haastateltavana on nyt yli kaksimetrinen mies, jonka "tunnette" ennestään - Pekka Pelkonen.

Onko mieleesi jäänyt erityisesti jokin tapaus, missä pääsi oli pahemmin vaarassa?

Tapiolassa kuljin kerran talon katoksen alta ja olin lyödä pääni katossa roikkuvaan oven rautaiseen stoppinuppiin. Katos oli vain noin 210cm korkea ja nuppi, joka yleensä on maassa, olikin katossa. Se oli musta, ei mitään väriä tai varoitusta ollut nupin olemassaolosta.

Olit nuori ja nopea, harjaantunut kumartelemaan yläpuolisille esteille, kuten pitkät yleensäkin. Ja onneksi et ollut näkövammainen pitkä. Miten käynee, kun pitkiä alkaa enenevästi olla vanhassa ikäluokassa eivätkä väistöreaktiot ole enää riittävän nopeita. "Yläesteellisyys" pitäisi saada poistetuksi lailla. Nykyään käytät pyörätuolia, olet alempana. Oletko vihdoin yhdenvertainen keskipituisten kulkijoiden kanssa, kun yläesteet ovat sinulta poistuneet.? Eli että Sinulla ja muilla pt:laisilla on samat esteet: liian kapeita luiskia, luiskattomuutta, suojatien molemmissa päissä korkeat rotvallin reunat, nupukivetyksiä, pysäkit eivät ole esteettömiä, joten niiltä ei pääse edes matalalattiavaunuun jne.

En ole pyörätuolissakaan yhdenvertainen liikkuja. Pt:ni on kooltaan isompi, leveämpi, ja silloin kapeikkoja on enemmän. Ovet ovat standardimitoitettuja, siksi rystyseni ovat usein verillä. Myös kauppojen kassojen välit ovat kapeat. Saattaa olla yksi lastenvaunuvälillä varustettu läpimeno, mutta siinäkin on aina "tavallisia" jonottajia ja pisimmät jonot. Eli kiikkiin jään tai hälärit soimaan, jos väkisin tunkean läpi kolhien tolppia.

Kokoni ja pyörätuolini ovat esteenä monessa paikassa liikkumiselle, esimerkiksi Linnanmäellä. Siellä oli kesällä kivaa katsella, kun toiset hurvittelivat laitteissa. Kahteen vehkeeseen pääsin! Maailmanpyörään! Siellä jopa kiilattiin luvalla, kun jouduimme kiertämään takakautta kyytiin. Ja maisemajunaan! Siihen jouduin nostamaan itse pyörätuolin kaiteen yli, kun se ei mahtunutkaan portista sisäänmenolaiturille. Jouduin istumaan kaiteella hajareisin, iso pyörätuolini käsissäni....auts! Huvipuiston alueella oli jyrkkiä mäkiä ja paljon portaita.

Mutta ei se sen helpompaa ollut Särkänniemessäkään. Ylämäkiin kysytään voimia ja alamäkiin parkkiintuneita käsiä – pyöräilyhanskat haussa - ja esteetöntä kulkutilaa.

Taksilla liikkuessa on aina etukäteen selvitettävä, mahtuuko iso mies ja pyörätuoli kyytiin, koska invataksia ei niin vain ole saatavilla.. Ne pitää tilata tunteja aikaisemmin, jos haluaa liikkua. On jouduttu taksiin, jossa pt:n kokoaminen oli työlästä, jouduin istumaan pää katossa, takapenkille en mahtunut, koska koipi oli operoitu ja olin mahtalla kotiin sairaalasta. Kerran taksikuski onnistui rikkomaan pyörätuolin, kun survoi sen väkisin autoon...hyvää palvelua kerrakseen.

Olisikohan ambulanssikyyti ollut parempi. Olen kyllä kuullut, että kun pitkä potilas on ambulanssissa, niin voi olla, että takaovet eivät mahdukaan kiinni. Mahtaa olla kylmää kyytiä...talvella varsinkin. Onko Sinulle semmoista kyytiä sattunut?

Ambulanssikyydillä menin v. 1994. Onneksi ei sillä kertaa ollut koipi paketissa, niin että sain jalkani pidettyä koukussa. Muuten varmaan olisi ollut kylmä kyyti tiedossa.

Entä omalla autolla liikkuminen?

Autolla liikkuessani on suuret ongelmat. Tavalliset parkkivälit ovat niin kapeat, ettei aina pääse autosta ulos, saatikka mahdu kokoamaan pyörätuolia auton takana olematta ajoväylällä. Invapaikkoja on olemassa, mutta ne on varattu ns. "nuppivikaisille" jotka juoksevat ketterästi kauppaan, kunhan vaan pääsevät lähimmäksi ovea.

Ovatpa ihmiset ajattelemattomia ja itsekkäitä. Ne ikävät kokemukset ovat yhteisiä pt:laisille pituudesta riippumatta, niinhän?

Niinpä, ihmisissä on tyyppejä ja ajattelemattomia tyyppejä... Olin kalajonossa. Kun vuoroni tiskillä tuli, niin takaani työntyi mies, joka työnsi minut pyörätuoleineni sivuun ja sanoi, että voit odottaa tuossa sivussa. Niin jonopaikkani meni, harmitti tosi pahasti. Seuraavana päivänä sama mies yritti työntää minut edestään syrjään kassajonosta. Silloin ärähdin, että näpit irti, olen tässä kassajonossa. Ja ihmisten hissikäyttäytyminen varsinkin kauppakeskuksissa on aivan uskomatonta. Olin hississä ja jouduin tulemaan puolimatkassa ulos väistääkseni, kun takaa tuli ulospyrkijä... kuinka ollakaan, takaisin hissiin yrittäessäni ohitseni puskivat kiireisimmät ihmiset ja jäin ulkopuolelle ihmettelemään.

Savoy-teatteriin mennessäni jouduin odottelemaan ulkona, koska portaissa oli kaksi askelmaa matalimmassakin kohdassa. Joku vahtimestari huomasi tilanteen ja paikalle kannettiin luiskat. Näytökseen oli tulossa muitakin pyörätuolilla kulkevia, joten luiskat olisi pitänyt olla paikoillaan jo ennen yleisön saapumista. Siellä herättiin vasta, kun Ptväki oli oven takana. Sisällä pyörätuolilaiset joutuivat odottamaan sivulla, kunnes muu yleisö oli asettunut paikoilleen. Kyllähän se vähän eriarvoiselta tuntui.. Tällaisia juttuja on vaikka kuinka, ja ikävä kyllä, niissä on aina negatiivinen fiilis, tuntee olonsa jotenkin mollatuksi...

En tahdo uskoa korviani, kun kerrot, miten jotkut voivat kohdella pyörätuolissa istuvaa lähimmäistään! Tulee mieleeni Mark Twain'in lausahdus:" Mitä enemmän opin tuntemaan ihmisiä, sitä enemmän pidän eläimistä." Mutta Sinua tunnen sen verran, että tiedän Sinun ajattelevan kaikesta huolimatta positiivisesti. Miten on apuvälineiden saanti Sinun kokoisellesi?

Apuvälineet joudutaan kaikki minulle teettämään. Pyörän kelaushanskat ovat

Laitetaanhan nykyään hyvin vanhoillekin ihmisille onnistuneesti keinonivelet polviin. Mikä siinä on, ettei Sinulle?

Orton'in erikoislääkärit ovat ilmoittaneet, että **pituuteni vuoksi minulle ei voida laittaa tekoniveliä**. Ne eivät kestä. Polvinivelet ovat kaikkein hankalimmat, lonkkanivelet mahdollisia laittaa. Kysyin, että jos oikein paljon pudottaisin painoa. Sekään ei auta, pituutta ei saa pois. Ortopedi Anttila kävi niihin aikoihin jenkeissä asti tutkimassa uutuuksia

Mitalisaalis uimakisoissa

osoittautuneet kaikkein vaikeimmin saataviksi, koska käteni koko on 14½. Sitä kokoa ei ole valmiina saatavissa. "Jättiräpylät", jotka teetettiin Respectalla, kestivät tasan kaksi viikkoa ja hinta oli noin 500 euroa. Yksityisen tekemät kestivät noin kuukauden. Kelaushanskat ovat kovassa käytössä, joten olen miettinyt, mistä saisi kunnon hanskat. Niistä voisi tehdä muutostöissä kunnon vahvikkeet oikeille paikoille eikä viereen, kuten ammattilaiset tekevät. Tänä kesänä olen kelaillut luojanluomilla ja hyvin on kämmenen nahkapinta parkkiintunut.

Talvella pitäisi olla hanskat, vaikka kyllähän kylmällä säällä ja ilman hanskoja "jäähdytys" pelaa hyvin :) Ensimmäinen polveni saranatuki lainattiin Ruotsista. Sellaista kokooni sopivaa ei v. 1996 löytynyt Suomesta, vaikka sitä kyseltiin monista eri sairaaloista. Tukia on sittemmin teetetty mittojeni mukaan Lahdessa. Siellä on hyvin osaava tekijä. Uusimman polvituen sain Lahden Apuvälinetekniikalta nyt lokakuussa 2005 valmiina, made in USA.

keinonivelasioissa, mutta ainakaan silloin ei sielläkään ollut tarjolla vaihtoehtoja kokoiselleni. Jorvin erikoislääkäri totesi samaa ja sanoi, että keinonivel joudutaan kuitenkin joskus tulevaisuudessa minulle laittamaan. Ehkäpä siihen mennessä lääketiede on kehittynyt ja antaa minullekin mahdollisuuden keinonivelen saamiseen. Särky on ympärivuorokautinen seuralainen ja nivelissä on jatkuva tulehdus päällä. Vuosien kyynärsauvoilla kävely on aiheuttanut vanhan selkävaivan pahenemisen. Selkää onneksi voidaan operoida ja se jossain vaiheessa tehdäänkin. Aluksi käytin liian lyhyitä kyynärsauvoja, koska riittävillä säädöillä varustettuja ei ollut. Nykyään minulla on Talart Oy:n valmistamat, mittojeni mukaan tehdyt kyynärsauvat, materiaalina kestävä lentokoneteräs.

Vuosien aikana olen kuullut puhelimitse Sinun, yhdistyksemme jäsenen, kertovan kokemuksistasi terveydenhuollon" rattaissa" vakuutusyhtiön tavanomaisesti "kiukutellessa" korvauksista. Järkyttäjatkoa edelliseltä sivulta...

vää kuultavaa! Hidastelua hoidossa.

Niin. Kolme vuotta tuhraantui aikaa, ennekuin alettiin tutkia ja tehdä leikkaustoimenpiteitä. Takana on nyt useita epäonnistuneita leikkauksia. Hoitava ortopedi ilmoitti, että hoidon pitkittyminen oli yksi syy leikkausten epäonnistumisiin, koska sellaiset vammat (ja vielä erikoiskokoisella potilaalla, sanon minä!)olisi pitänyt hoitaa heti ja kiireellisinä.

Jos olisit tavallisen kokoinen, olisikohan sinua voitu paremmin ajoissa auttaa? Tai että vammat olisivat jääneet vähäisemmiksi... Hyvä tutkimusaihe olisi: " Miten Suomen terveydenhuolto kykenee palvelemaan ääripituisia." Onko niin, että voit sanoa: "Kokoni on kohtaloni" / "Kohtaloni on kokoni."

Kyllä se siltä vaikuttaa – kokoni on kohtaloni. Isokokoisen ei sovi sairastella :)

Tukevan tuolin metsästys

Kun puolessa vuodessa kaksi ulkomailla tehtyä, terveyskeskuksen lainaksi antamaa pyörätuolia hajalle meni...

Ja kolmas tuoli kasattiin Sinulle sitten monesta eri pyörätuolista, kai yrittivät kerätä parhaat osat suomalaisesta, hollantilaisesta, USA:laisesta ja saksalaisesta yhdeksi pyörätuoliksi. Miten se kesti? Ei sekään montaa kuukautta kestänyt. Yksi tuoli teetettiin Respectalla. Siinä oli paljon muoviosia. Pyörä oli jatkuvasti korjattavana, koska muoviosat eivät kestäneet kokoani. Uusia osia joutui odottamaan puoli vuotta, renkaitakin. Ehkä viisi tuolia särkyi, en muista tarkkaan sitä alkuaikaa.

Eipä siis ollut terveydenhuollolla rahaa? / ennestään kokoasioista kerättyä tietotaitoa?, että pitkälle on hankittava heti tietynlainen tuoli. Aikaa kului, terveys ja tuolit murenivat ja ihan turhaan, sillä ratkaisu löytyi, "näkyi tunnelin päässä valoa". Tai oikeastaan vihdoinkin se tukeva pyörätuoli. Olin aikoinani pyytänyt lupaasi esittää Sinua jutunaiheeksi IT-lehdelle, ja nro 3 / 2002 kertoi tarinasi. Siitä taisi olla apua?

Kyllä, ahdinkoni tuli asiantuntijan tietoon. Talart Oy valmistaa ainoana Pohjoismaissa asiakaskohtaisin mitoin eli mittatilaustöinä mm. pyörätuoleja. Omistaja Jukka Talan lapset näyttivät isälleen IT- lehden artikkelin ja sanoivat "Tässä, isä, on sinun seuraava asiakkaasi".

Ja niin terveyskeskuksessa päädyttiin "pyörätuolikonstailujen" jälkeen turvautumaan **Talart Oy**:n asiantuntemukseen. Kysynpä nyt **Jukka Tala**lta .itseltään tässä Apuvälinemessuilla, Talart'in osastolla: Mitä erikoista on uusimmassakin Pekan tuolissa, joka on täällä näytillä

"Pekan nykyinen tuoli on hänen mitoil-

laan tehty ja hänen toinen meillä valmistettu pt:nsa. Sekin on kestänyt hyvin eli kolme vuotta. Esittelyssä on nyt uusin tuoli numero kolme, jonka hän saa messujen jälkeen käyttöönsä. Tuolissa on vahvistettu runko, eli se on tuettu normaalia enemmän ja koko runko on paksummasta putkesta.

Etuhaarukat ovat erikoisterästä, lentokoneterästä. Normaalirenkaat ovat 24 tuumaa, tässä ne ovat 26 tuumaa. Pyörissä on vankka maastopyörän ulkokehä ja pyöräpinnoja on paljon, ne ovat erikoisvahvistetut, normaalia paksummat."

Mikä tässä pyörässä erityisesti saa valmistajan sanomaan noin "rinta kaarella", että minä tein sen. Mikä oli suurin haaste?

"No se on tämä Talartissa kehitetty kokoon taittuva mekanismi isoon pyörätuoliin. Tämän saa kasaan ja mahtumaan henkilöautoon", esittelee *Jukka Tala* hymyillen.

Hyvä Sinä, ja kiitos. Pitkäkin pääsee Talart'in pyörällä ajamaan tukevasti roimia kunnonkohotuslenkkejä. Ja nyt me Pekan kanssa suunnistamme seuraavalle messuosastolle tutkimaan, mahtuuko iso pyörätuoli porrashissiin.

Keskustelijat: Pekka Pelkonen, Jukka Tala, Maiju Havinen Kuvat: Pirjo Pelkonen Teksti: Maiju Havinen

Kirpputori

Myyn nro 52 kumisaappaat, merkki Tretorn, uudet, mustat. Myyn, koska jalka onkin luultua suurempi. H. 40€, sis postikulut. 040 51 89 981.

Saksittua

"Ensimmäisen koulupäivän aluksi opettaja esittäytyi ja toivotti kaikki oppilaat tervetulleiksi. Osa oppilaista huolestui heti liian pienistä pulpeteista ja tuoleista." ESS 12.08.2005

"Istuimet venyvät nykyihmisen mittoihin. Hankkeessa 9000 vapaaehtoista Yhdysvalloista, Hollannista ja Italiasta mitataan mittanauhalla, mittaharpilla ja 3D-kokovartaloskannerilla. Tulokset tallennetaan tietokantaan, joka jatkossa on jokaisen asiasta kiinnostuneen yrityksen käytössä korvausta vastaan." AL 08.10.2005

Vinkkejä ostopaikoista

Talven tullen tiedoksenne: Nyt **Spesiaali Koot** –liikkeestä lammasturkkivuorisia, talvikenkiä miehille kokoon 53 asti, luistimia 48-50 ja eräkenkiä kokoon 54 asti. Naisten upea kenkämallisto kokoon 47 asti salpaa kenkäfriikin hengen. Niin ja tietysti vaatteita pitkille sävysävyyn. Nämä on nähtävä itse!!! osoitteessa Tullintorin Ostoskeskus, Tullikatu 6, Tampere tai http://www.speci.net

Kypärä bmx - pyöräilyyn ja rullalautailuun tarkoitettu Giro Semi MX nro 63 asti ja muitakin vastaavaan kokoisia kypäriä löytyy Giron mallistosta: http://www.giro.com/giro_cycling_specs_usa.pdf
Kypärää löytyi suomalaisesta urheiluliikkeestä puoleen hintaan varaston tyhjennysmyynnistä. Alkuperäinen hinta oli ollut 111euroa.

Ostin Helsingissä **Derby – kenkäliikkeestä**, - Hakaniemen metroasemalta suoraan -, kengät. Siellä on monasti myynnissä **isoja kenkiä**. Kaikille voi tiedottaa, että **Jyväskylän Kekäleestä** löytyy paita, kaulus nro 54, hihan pituus riittää. **Haloselta** löytyy hyllystä **kenkiä, eri malleja, kokoon 50** asti

Pariisissa japanilainen liike, Muji. Suuri valikoima kauniita varvassandaaleja, myös isoon ja kapeaan jalkaan. www.muji.fr > nos boutiques = kauppojen osoitteet. Kuvia: www.muji.co.uk > Muji Life 05/06 catalogue. Löytyy kuulemma myös Tukholmasta joitakin malleja Åhlensilta.

Hyvin **pitkiä naisten housuja** ja parimetriselle **miehelle taskuliivejä** löytyi **Robinhood Säästötalosta** Heinola, Kirjanpainajankatu 1, puh. 03-526 0930 ja Hollola, Keskikankaantie 4, puh.03-581 2619.

Uusi erikoiskokojen kenkäkauppa Bellissima naisille avataan huhtikuussa Helsinkiin Freda 30:neen. Pieni pyrähdys Kampin metroasemalta. Pienet ja isot koot!